Quelle: https://manuscripta.at/?ID=967
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Qui ñdit. Ego sum. At ille.
Affer mihi inquit cibos venatio
ne tua fili mi ut bñdicat ti
bi anima mea. Quos cũ ob
latos comedisset obtulit ei ma
et vinũ. Quo hausto dixit ad
eũ. Accede ad me et da mihi osculũ
fili mi. Accessit et osculatus
est eum. Statimq; ut sensit
vestimentorũ illius fragrare ad
bñdicens ait. Ecce odor filii mi
sicut odor agri pleni cui
bñdixit dñs. Det tibi dñs
de rore celi et de pinguedine
terre habundantiam frumenti
vini et olei et seruiant tibi
populi et adorent te tribus. Esto
dñs fratrũ tuorũ: et incurvent
ante te filii matris tue. Qui
maledixerit tibi sit et ille ma
ledictus: et qui bñdixerit tibi
bñdictionibus impleatur. Vix
ysaac sermonẽ impleuerat
et egressus iacob foras venit esau
coctoq; de venatione cibos
intulit patri dicens. Surge
pater mi et comede de venatione
filii tui ut bñdicat mihi ani
ma tua. Dixitq; illi ysaac.
Quis es tu? Qui ñdit.
Ego sum filius tuus primo
genitus esau. Expauit ysa
ac stupore vehemenci: et ultra
modũ credi potest admiratus ait
Quis igitur ille est qui dudũ
captam venationem attulit mihi
et comedi ex omnibus priusq;
tu venires: bñdixiq; ei et erit
bñdictus. Audito esau sermo
nibus patris iecit clamore magno
et consternatus ait. Bñdic
eta et mihi pater mi. Qui ait.
Venit germanus tuus fraudu
lenter et accepit bñdictionem
tuam. At ille subiunxit. Iuste
vocatus est nomen eius iacob
supplantauit enim me altera
vice primogenita mea ante tu
lit: et nunc ecce surripuit bñ
dictionem meam. Rursusq; ad
patrem. Nũqd non seruasti aliquam
et mihi bñdictionem? Rndit ysa
ac. Dominum tuum illum constitui et
omnes fres eius seruituti illius
subiugauit: et frumento et vino
et oleo stabilivi eũ et tibi post
hec fili mi ultra quid faciam?
Cui esau ait. Nũquid una
inquit tua bñdictione habes
pater? Mihi quoq; obsecro
ut bñdicas. Cumq; eiulatu
magno fleret maius ysaac dixit
ad eum. In pinguedine terre
et in rore celi desuper erit bñdic